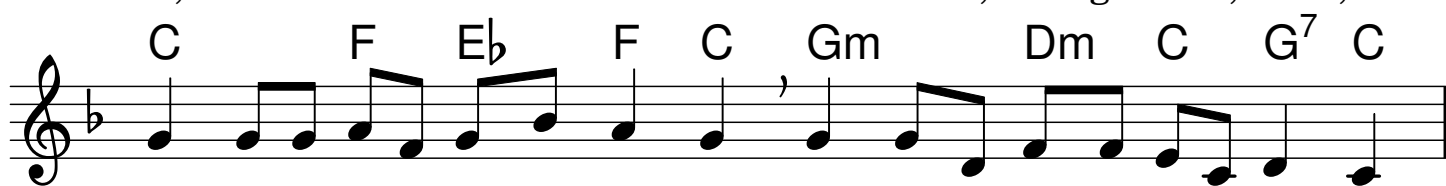

Az Isten a mi reménységünk

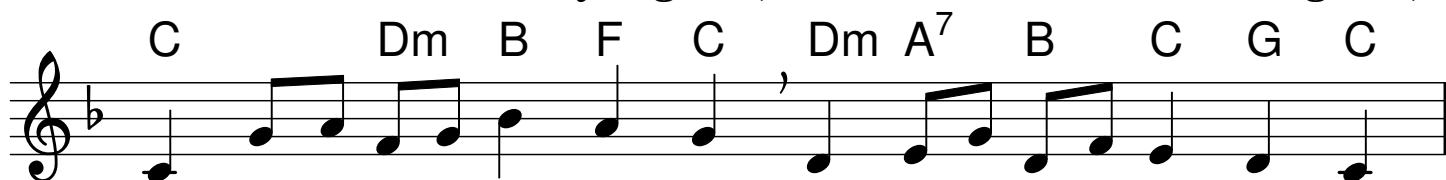
Erős vár a mi Istenünk!

Marot K., 1496–1544

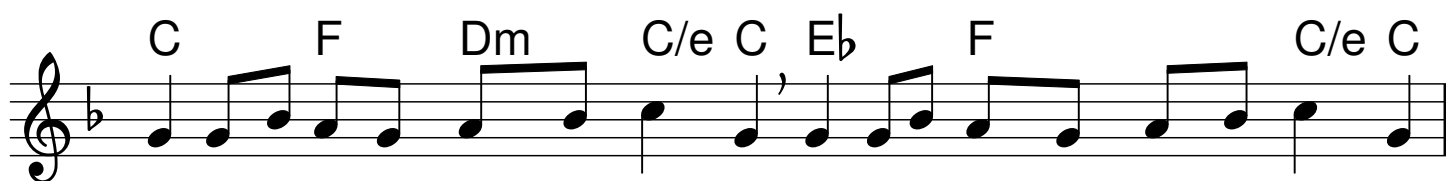
46. zsoltár, Bourgeois L., Genf, 1551

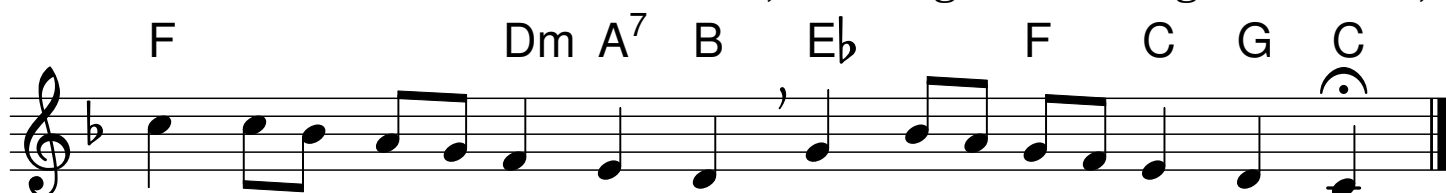
1. Az Isten a mi reménységünk, Mi-dőn reánk tör ellenségünk,

Min-den há-bo-rú-sá-gink-ban Meg-tart e-rős ha-tal - má-ban.

Azért a mi szívünk nem fél - ne, Ha az egész föld megrendül - ne,

És a hegyek a ten-ger-nek Kö - ze-pi-be bedül - né - nek.

2. Ha a tenger szörnyen zúgna is, Minden víz felzavarodnék is, És ha a sebes szélvésszel A hegyek hányatnak széjjel: A szép folyóvíz mindazáltal :/: Az ő szép tiszta folyásával Az Istennek szent városát, Megvívasztalná hajlékát:

3. Mert középen lakik az Isten, Azértan romlása nem leszen; Semmi ínségbe nem ejti, Az Isten jókor megmenti. A pogány népek dúlnak-fúlnak, :/: Nagy sok országok feltámadnak, De az ő haragos szava Mind e földet elolvasztja.

4. De az Isten minden időben Mivelünk vagyon ínségünkben; Jákób Istene oltalmunk, A Zebaóth erős várunk! Jertek, lássátok e nagy Úrnak, :/: Csuda dolgait hatalmának, Ki mind e föld kerekességét, Elpusztítja ékességét!

5. E földön széjjel nagy hadakat, Ő megcsendesít háborúkat, Ívet, kopjákat megrontat, Társzekereket felgyújtat, Így szólván: mindnyájan halljátok, :/: Hogy erős Istenetek vagyok, És hogy birodalmam vagyon Minden népen e világon!

6. Summa szerint: az erős Isten Velünk van minden ínségünkben; Jákób Istene oltalmunk, A Zebaóth erős várunk!